

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/16227.**

Benyújtás dátuma: **2021-05-12 08:53**

Parlex azonosító: **PKBO1H3O0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Bósz Anett (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Novák Katalin, tárca nélküli miniszter (családokért felelős)**

Az interpelláció címe: **"Az Európai Unió és a Nemzeti Együttműködés Rendszere a nők jogairól"**

Tisztelt Miniszter Asszony,

múlt kedden volt tíz éves az isztambuli egyezmény, amit Magyarország mind a mai napig nem ratifikált. Igaz, így van ezzel az Európai Unió öt másik tagországa is, ők azonban legalább nem deklarálták külön politikai nyilatkozatban, hogy ez nem is áll szándékukban.

E nyilatkozat szerint „a gyermekek védelme és a nők elleni erőszakkal szembeni fellépés jelenleg is részei a magyar jogrendszernek, amely biztosítja a szükséges jogi garanciákat minden védelemre szorulóknak.” Mindeközben átlag hetente öl meg nálunk egy nőt a partnere, és havonta esik áldozatául egy gyerek a rokonságon belüli erőszaknak. Másfél éve például az elvált felesége rovására elkövetett emberölési kísérletért elítélt, börtönből szabadult férfi három gyermeke között a harmadik szeme láttára vert agyon. Kár ezért a bíróságot hibáztatni, hiszen „praetor ius facere non potest”, a bíró nem alkotja, csak alkalmazza a jogot; kiszabta a maximális büntetést, arról nem tehet, hogy sem az igazságügyminiszter asszonynak, sem hivatali elődeinek nem volt elegendő 11 év kétharmados parlamenti többség ahhoz, hogy a gyermek védelmében törvény írja elő egy olyan ember láthatási jogának korlátozását, aki alvó felesége fejét addig ütötte kalapáccsal, amíg annak nyele el nem tört.

Vég nélkül sorolhatóak azok a, ha szerencsére nem is tragikus, de azért siralmas esetek, amik azt tanúsítják, hogyan viszonyul az önök kormánya a nők jogaihoz. Kezdve mindjárt önnel, miniszter asszony, aki emlékezetes videójában rosszul értelmezett emancipációs küzdelemnek minősíti az azonos értékű munkáért járó egyenlő bér követelését, és kijelenti, hogy a „másokról való gondoskodás képességében” a férfiak nem helyettesíthetik a nőket. Hibátlanul rímel erre a

kormányfő anyák napja alkalmából tett nyilatkozata, miszerint „a nőknek nem csak dolgozniuk kell, és tanulniuk az otthonmaradó gyerekekkel, de még el is kell látniuk a fáradt férjüket, miután hazamegy a munkából.” Mintha bizony a nők a munkából hazamenve kevésbé lennének fáradtak, és mintha a családról való gondoskodás kizárólag a nők dolga lenne, törvény tiltaná, hogy abból a férfiak is kivegyék részüket.

Miniszter asszony, az nem újdonság senkinek, hogy önök nem vesznek tudomást az Európai Unióról szóló szerződésről, ami szerint az Unió a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság és a szolidaritás mellett a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalma is. Miből gondolták azonban, hogy Orbán Viktor nem fog kudarcot vallani a portói csúcson, amikor a hasonlóan kőkorszaki elveket valló lengyel kormány fejével közös frontot alkotva ki akarta vetetni a nemek közötti egyenlőségre utaló „gender” kifejezést a záródokumentumból?